

★★★

הכניסה המוזכרת

בבית א"א נהג לצאת מפעם לפעם לחו"ל. השניים הרבו לטייל, למשל בגרמניה, בילו שם בכל מקום מהנה אפשרי. לרשותם עמדו סכומים בלתי-מוגבלים להרצאות.

אמיר הרבה להחליף חליפות. גם את ה-כביסה שלו נהג לשלוח למכבסה, ולצרף את החשבוניות להשבון ההוצאות. אשתו, ה-עובדת כמוכרת התיאטרון הקאמרי, היתה משוחררת מהרבה דגויות שהטריו עקרותי בית אחרות.

ניהולו המסחרר של בנק פויכטונגר, ו-העיסוק של א"א, כבר הסתנו החוצה. אנשי בנק ישראל ידעו על כך. אולם, הב-משום מה, חיכו בסבלנות.

הדהירה של אפשטיין-אמיר המשיכה. היא התקרבה אל השיא. שאלהיה החל המדרון התלול: רכישת בנק אלון.

הקסם שברכישת בנק נוסף יאדיר את האימפריה הפינאנסית. הוא יעמיד לרשות הצמד מופנים נוספים, ערבויות חדשות ו-מוניטין.

אולם כשיגששו אפשטיין ואמיר לממש את חוונם, גילו כי בפניהם ניצב אנון קשה לפי-צות. בדמותו של בעל בנק אלון — הרמן אלון.

באותו הזמן ניהל אלון משאומותן גם עם בנק לאומי, ובו דובר על מחיר של 5 עד 6 מיליון לירות, אבל אלון רצה סכום גדול יותר.

הוא שיחק על עציבתם של אנשים פויכט-ונגר, עד שדבר הרכישה הפך אצלם לדבר שבוקרה — לקנות את אלון או לפיל. וכיחן שהרמן אלון ידע לנצל את להיתותם של אפשטיין-אמיר, הוא קיבל מהם יותר מ-11 מיליון לירות. כפליים מן הסכום ש-הוצע לו על-ידי בנק לאומי.

שליטו של בנק פויכטונגר לקח את צורך זה להלאות חדשות. חלק מן הסכום השיג על-ידי תיווך שטרות. חלק אחר נשל מוטס מהפקדונות שהיו מופקדים בבנק שלו. גירסה הנפוצה בקרב בנקאים: אפשטיין היה להוט אחרי אלון מתוך תקווה כי ימצא בתוכו קרנות פנימיות בסכומים של עשרות מיליוני לירות. בסכומים אלה חשב גם להחזיר חלק גדול מן ההלאות שנטל זה עתה מבנק פויכטונגר. במציאות היו הקר-נות הפנימיות של הבנק קטנות בהרבה מן-המצופה.

פרט אופייני: אפשטיין-אמיר שילמו ל-עורכי-הדין שייצגו אותם במו"מ על רכישת אלון ביד רחבה. אחת הגירסות: רבע מיל-יון לירות. אולם גם לעורכי-הדין של הצד השני שילמו ביד גדיבה.

★★★

מורונים מוטינפים

אב שנת 1964 נרשמה עדיין כשנת רווחים לבנק פויכטונגר (רווח של יותר ממיליון וחצי לירות ישראליות), הרי השנה שאחריה — 1965 — כבר היתה שנה מאר-נות.

שנת 1966 לעומתן היתה שנה של הפסד. ניצול כספי הפקדונות, ההלאות הענקיות שנתהו לחברות-היבט של יוסי אפשטיין ללא ריבית, ושאר מעשי הצמד, יכלו אמנם ל-עשות רושם כלפי חוץ.

בשפת המיספרים נתגלה הסוד בהפסד ובכישלון.

היה זה אך כפלי שהשבוע, כשהובאה השלישייה הראשית לבית-משפט השלום בתל-אביב, הרוצח צחי-מעצר, התלונן אמיר: "לא נותנים לנו אפילו מיטות, ואנחנו נא-לצים לשכב על הריצפה, ועל מורונים מטו-רפים".

ממרום הפיסגה הורדו השלושה אל תח-תית הכלא.

"דודני סובל מכיב קיבה", רטן פרקליטו בפני השופט, "וכל בקשותיו לקבל מוזן מיוחד לא נענו".

"ואמיר", המטיח הפרקליט, "סובל ממחלה קשה ברגליו, ובקשותיו לקבל עזרה רפואית נידחו במתכוון".

"ובכלל", היפנה הפרקליט את שאלתו כלפי נציג המשטרה, "האם אתם חושדים בשלושת החשודים שהם לקחו את כספי הבנק לצרכיהם האישיים או לחברות ש-בבעלותם?"

"אנו חושדים בהם בשני הדברים", השיב בשלוה איש המשטרה.

תורג'מן וארוסה

הדילת, של האנשים החשובים

אנשים

נא לפנות לשטוֹלִיק

אפילו טכס ההתייחדות עם זכרו של מחיר לל לחיי **אברהם** ("איור"), ש-התקיים השבוע במקום קבורתו בנהלת-יצחק, במאות 25 שנה להירצחו על-ידי קלגסים אנגליים, לא הצליח לדלות ברכת שלום מפי היריבים בתנועת החרות. חיכ **מנחם בגין** וחיכ **אדיעדר שוסטאק**, לא החליפו ביני-הם שום מילה. חיכ **שמואל תמיר** הזכיר השבוע למאזניו, באסיפת הנוש ה-חופשי, בדיחה פוליטית שהופיעה בעיתון הסטודנטים נצוף. הוא אף ציטט אותה ב-דייקנות מפליאה: לגופים פוליטיים דרושים מועמדים למוסד מחוקק. התכונות הנדרשות: (1) יליד מזרח אירופה מתקופת הצארים. (2) ענה לארץ עם הביזיונים. הני מאוחר בעליה הראשונה וכו'. מה שלא ציטט תמיר, למרות שהופיע באותו עמוד, היתה מודעה בנוסח הבא: לעורך-דין ידוע — התפרסם בהפסדת משפטים (פוליטיים/ציבוריים) — דרושה תנועה ו/או מפלגה. הניל עומד בפני פירוק תנועה מוכרת, ומוכן להצטרף לכל תנועה/מפלגה... יביא עימו לשותפות שליו-שה חיים מלאים. בהצעות רציניות וחציי-רציניות נא לפנות למשרד עורך-הדין שמו-ליק ושות'. תאונת הבשרים הידועה של ש-ר-האוצר הביאה אותו השבוע, בשעת-לילה מאוחרת, אל הסטייקיה אצל רונן, ליד עיר-יית תל-אביב. **פינתים ספיר** אכל שם לא פחות משלושה סטייקים בזה אחר זה. בתוכניתו השבועית קרא **דן בן-אמיין** קטע מעיתון, מבלי לזהותו, הון בהרחבה ברצה בסמים ובאונס. כשנשאל הקהל מאין לקוח הקטע, זינק ממקומו **יצחק** ("איציק") **באיב**, מזכיר בנק ישראל, וקרא: "זה לקוח בעל המשרד". השיב לו בן-אמיין: "זו לא תוכמה, אתה בטח מקבל את על המשחרר הבייתה". על מסיבת הפרידה לששת-**זרנס הארדווי** התחרו ביום השני ה-שבוע כמה מן המעורבים בתל-אביב. הבחי-רה נפלה לבסוף על עומר באיים היפואאי, בהתאם לבקשת השחקן, ששמע כי שם מר-פיעה הומרת **יפה ירקוני**. "אני אוהב את שירתה, ויש לי בבית תקליט שלה ב-אידיש". כשפגש בזמרת, נשק לה וביקש כי תתן לאימו בישראל שי בצורת תקריט הכולל את השיר באב אלווא. מסי-בה אחרת שנערכה לו, התנהלה תחת הסוהר של הגברת מטלון. הוא היא רעיית המנוח **אברהם טולמן**, מי שהיה קונסול בכור של הריפובליקה הדומיניקאנית בישראל ו-מפיץ סמים. השבוע הוציאה מפא"י עלון פנימי שנועד להעלות את מוראל חב-ריה. שמו בישראל המעקב, ועורכו הוא לא אחר אלא **חזי לופבן**, עורכו לשעבר של שבועון-הרפס רימן. **פרנסיס איפטר**, כתבו המוכשר והנמרץ של האובזרבר, ניתנה החדש כסגנו של **טרר הריא**, ער-רך היומון ג'ודולס פוסט. בקרב חברי מע-רכת הפוסט התחשו השבוע, כי אין זה מינוי של סגן אלא של קומיסאר פוליטי מטעם, שנועד לשם עין על לוריא, הידוע כחסידי רפי. כגן מדברים קצת עב-ריתו! מכרו שלט בכתיבתו של מתלמידים, החלו במשרדו של **פטי הייפקין**, נס-פח העיתונות בשורות ארצות-הברית ב-

ישראל. השבוע היתה לדיפלומט האמריקאי סיבה נוספת להתגאות בשליטתו בשפה הי-עברית: הוא נשא נאום על מלחמת ויאט-נאם, במועדון בני-ברית בנתניה, בעברית כמובן. לשגרירה החדש של ארגנטינה, **דודניפו באלטיירו**, וחק רב בשפה הי-עיתונות. הוא החל את הקאריירה שלו כ-כתב-ספורט בעיר-שדה נידחת, טיפס משם הלאה, היה בשנת 1963 כתבו המדיני של להונאיין רב ההשפעה, ובעל תוכנית הי-טלביזיה הפופולארית ביותר בארגנטינה. כשנשאל השבוע על איוה מיקצועו — עיתון-נאי או דיפלומט — היה ממליץ בפני צעיר מוכשר, ענה: "עיתונאות, ללא ספק". האמרגן **מרקו תורג'מן** כבר הציג לא פעם בפני ידידיו את ארוסתו, וכל פעם זאת היתה נערה אחרת. הפעם, כנראה, זו תהיה ארוסה של חמת. עם סיכויי גדול להיות גם רעייה של ממש. זוהי **זוס'אן אשור**, דיילת אייר פראנס. אותה הכיר במסיבת סילבסטר, כשהגיעה לישראל ליו-מיים. הוא שיכנע אותה או להישאר בישר-אל עוד שלושה ימים, ואחרי נסיעתה התי-כתבו השניים בלהט. השבוע, כשחזרה אר-צה, בישר מרקו לידידים: "יש סיכוי ש-אשת ראש-הממשלה הצרפתי תהיה נוכחת בחתונתו, כי זוס'אן היא דיילת של כל האנשים החשובים בצרפת, והן התייחדו בי-שעת סיסות". בדיסקוטק אפרופו חלו לאחורנה שינויים פרסונאליים. **איקא ישי** **ראל**, הצייר שזכה לתואר "נביא הדיס-קוטיק" של ישראל, פרש מגיהולו ומן הי-שותפות בו, מאיים להקים דיסקוטק חדש. בדיסקוטק של **באנדי רייסדרייוויץ** **שארי** מתכננים כבר עתה את נושף פורים. המשתתפים בו יחוייבו לבוא בפני-אמנות ו-תונות-לילה, והנערה הסכסית ביותר, שי-תיבחר על-ידי החוגגים, תזכה בכרטיסי-סיסה הלוך-ושוב לאירופה. מאנדי קשורה גם בתוכנית אחרת, אולי לא כל כך כססית, אבל מאד תרבותית. זוהי תוכניתו של המשורר **דוד אבידן**, לארגן מופעי קריאת שירים בעברית ובאנגלית. בהתאם לתוכניתו, תקרא מאנדי באנגלית, והוא עצמו בעברית. תוכ-ניה אחרת של אבידן, הקשורה גם כן בי-עצמו: פתיחה מיכללה בניהולה, "לצעירים ולצעירות בעלי נתונים ראוים לסיפוח". הי-מספה, הוא כמובן: דוד אבידן. המצב הכלכלי, אליבא ד**שמעון דויהאן**: נכנס"תי לפני שלושה חודשים לחנות של ירדני ושאלתי אותו בעליצות מה נשמע. "ששש... נבהל ירדני. "דבר בשקט, העסק ישן". הי-שבוע נכנסתי שוב לאותה חנות, ולפני שי-הספקתי לשאול מה נשמע, הרויע ירדני — "אתה יכול לצעוק, העסק מת!".

★★★

פסוקי השבוע

קריאת ("יושי") **גרויז**: "הצ-עות לחבריי-נכנס עסוקים: בובה מפלאסטיק בגודל טבעי, יושבת במקומם ביישיבת הי-מליאה, שקועה בעיתון. מודל דהילוקס: דיוקנו האישי של המזמין. מרים יד באופן אוטומאטי".

חי **ה"כ חרות שמואל תמיר**, בי-אסיפת-חברים בנתניה, על הגהלת חרות: "בה-באמת יהיה אפ אותה קבוצה תהיה מחר בשלטון בדמויה? אסור יהיה לכתוב? אסור יהיה לקרוא?"

- רמת-גן
- גבעתיים
- בני-ברק

ערב שאלות ותשובות

יתקיים בליל שבת 24 בפברואר, בשעה 8.30 בערב, באולם "העשור", רחוב וייצמן 10 (ליד קולנוע נונה), בהשתתפות חברי מרכז התנועה. פרטים מלאים — בגליון השבוע הבא.

קורס ללימוד ערבית ברחובות

קורס ללימוד השפה הערבית יפתח בקרוב ברחובות, על-ידי התא המקומי של התנועה. פרטים והרשמה: ת.ד. 86 רחובות, או בזכריות התנועה, רחוב קרליבך 12 (טל. 30134) תל-אביב.

נותרו יומיים

לסיום ההרשמה למחזור הראשון של בית-הספר המרכזי לפעילי הי-תנועה, שמגמתו להכשיר קאדר של פעילים ומסביירים לתנועה, המעוניינים להשתתף בלימודים, שיתקיימו פעם בשבוע במשך ששה חדשים, יפנו לאברי, בזכריות התנועה. חברים שנרשמו לקורס, ולא קיב-לו הזמנה לראיון עם אמנון זכרונר, יתקשרו גם הם למזכירות.

מרצים לשעת חינוך

הנועת העולם הזה — כוח חדש תשלח את אישיה ופעיליה המרכזיים להרצאות בשעות חינוך, בכמות השישיות, השבוי-עיות והשמיעות בבתי-הספר התיכוניים. המעוניינים להזמין מצאה מתבקשים לפ-נות למזכירות התנועה, ולציון את שם בית-הספר וכתובתו, הכיתה, המועד ונר-שא ההרצאה.

בחיפה

אספת הכינון שנועדה ליום המישי, 2 בפברואר, בקפה פת נדחתה. הודעות על המועד החדש תישלחנה ישירות לחברים.

בפתח תקווה

ביום רביעי 8 בפברואר, בשעה 8.30 בערב, במסגרת הנושיא, רחוב שטמפפר 13, התקיים פגישה עם **שדום כהן**

שירצה על **כבוד הכנסת**

ברמת-גן

ביום רביעי 15 בפברואר, בשעה 8.30 בערב, התקיים פגישה בקפה העצמאות, בגן המלך דוד (מאחורי קולנוע אורדט).

חוגי בית

תנועת העולם הזה — כוח חדש תשלח מרצים לחוגי בית. המעוניינים להזמין מצאה יתקשרו למזכירות הי-תנועה ויציינו את המועד, המקום, מספר המשתתפים והנושא.

